Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 34 (870) ★ joi 23 august 1962 ★ 8 pagini, 30 bani

Timpul comuniștilor

E cerul porumbei și avioane,
Simbol și forță pentru-a păcii pază,
August e luna, mase defilează
Cu flamuri clocotind peste coloane.

Pe-aici trecea cu arma-n cumpănire
În trăgători desfășurată grupa,
Și tot venea batalioane trupa,
Mitraliera răpăia subțire.

. . . .
Și au trecut. Clădiri și tinerețe
Crescură peste sînge și ruini.
Și hotărîre scrisă e pe fețe,
Și-avînt în ochii proaspeți de lumini,

De parcă Horea, Tudor și Bălcescu,
Țăranii răsculați și doftaniștii,
În cîntece de biruinți slăvescu-l
Mărețul timp ce-l'nalță comuniștii.

MIHAI BENIUC

August luminos

Vino, prietene pionier, să poposim pe această culme însorită și să privim depărtările de azur ale patriei!

În jurul nostru, cît vezi cu ochii, peste văi și creste, pe ruinele încă fumegînde atunci, s-a revărsat cu 18 ani în urmă cerul albastru al eliberării.

Era 23 August 1944.

Iată, deasupra orașelor bolta se înfășoară în steagul de foc al noilor construcții. Codrii mari de schele se înalță în văzduh. Oțelăriile cîntă și scapără, iar poeții scriu cîntecele viitorului. Baroasele izbesc zi și noapte. Ca niște inimi uriașe turbinele își mînă herghelille de cai-putere scăpate din chinga apelor. Coborîm luceferii pe pămînt ca să ne lumineze drumurile, tinzile, școlile, bibliotecile și taberele pionierești.

Iată, apele coboară din munți, mai iuți ori mai line, brodînd cîmpiile largi ca pe niște năframe de aur. Rodul toamnei se scurge în hambare, limpezite în burdufurile de metal ale combinelor. Dulceața pîinii umple aerul de mireasmă. Și din ciorchinii de struguri zemoși se adună în șuvoaie mierea soarelui.

În orașe și în sate a învins socialismul. A învins dragostea și fericirea. Căci peste tot în jurul nostru, cît vezi cu ochii, pe văi și pe creste, peste ruinele încă fumegînde atunci, s-a revărsat cu 18 ani în urmă cerul albastru al eliberării.

Era 23 August 1944.

Ce minunată e patria în care omul muncii e stăpînul! De aici, de pe culmea însorită, vezi prezentul și viitorul. Dar pentru noi, cei mai mari în ani, vin și amintirile, cu facliile lor nestinse, ca să ne îndemne pașii spre țel. Cît sînge a curs, dragul meu pionier, pe aceste plaiuri darnice, ca să ne putem ridica în sfîrșit, după atîta amar de vreme, frunțile din țărînă! Cîte jertfe am dat ca să le smulgem stăpînitorilor de ieri biciul din mîini, ca să scoatem copiii la pîine și lumină! Lîngă glorioșii ostași sovietici ne-am înălțat și noi

EUGEN FRUNZĂ

(Continuare în pag. 7-a)

Desen de ADRIANA MIHĂILESCU

JURNAL PIONIERESC în AUGUST

Soarele a devenit acum mai arzător ca oricînd. Chiar și vîntul, de obicei atît de sprinten și jucăuș, s-a lenevit. Numai uneori, cînd se prinde în jocurile copiilor, uită de zăpușeală și are chiar puterea s-o alunge. Copiii însă, nici nu iau în seamă razele fierbinți. Ei pleacă voioși în excursii sau drumeții, se întrec la alergări, organizează fel de fel de concursuri sportive, se duc în vizite în uzine și gospodării colective. De multe ori copiii dau și o mînă de ajutor celor mari.

...„Ce bucuroși am fost astăzi cînd după cîteva ore de hărnicie, colectiviștii ne-au lăudat!“ scriau pionierii din comuna Calomfirești, regiunea București, în jurnalul lor, despre una dintre zilele de tabără. Era vorba despre ajutorul dat de ei la grădina de legume a gospodăriei, cînd au umplut coșuri întregi cu roșii, ardei, varză. Unii dintre ei au îngrijit de păsări și de pui, le-au adus apă, hrană, au măturat curtea. Iar apoi, cu toții la scăldat. Și acolo s-au întrecut dar la... înot.

...Sinaia. Tabăra de pionieri și școlari „Schiorul“. Copiii s-au adunat la umbra copacilor bătrîni. Unitatea a organizat concursul „Cel mai bun povestitor, cel mai bun recitator“. Și cu cîtă însuflețire au spus copiii poezii despre patrie și partid! Aplauzele nu mai conteneau. In tabără au învățat multe poezii noi, cîntece. Au dat numeroase serbări. Și în fiecare zi, parcă fără să-și dea seama, ei treceau în jurnal: „Ce minunată a fost ziua aceasta!“...

...„Ne-am pregătit cu multă grijă pentru focul de tabără. I-am invitat și pe părinții noștri...“ este notat pe una dintre filele jurnalului pionierilor din comuna Olteni, raionul Teleajen. La focul lor de tabără au venit și pionierii din comuna vecină. Au fost întîmpinați cu multe flori.

De curînd, la redacție a sosit o scrisoare de la pionierul Pîrianu Ion din satul Nenciulești, raionul Olteț, regiunea Oltenia. El ne spune că în tabăra lor pionierii duc o activitate plăcută. Că fac drumeții, sport, jocuri, învață cîntece. Ne mai spune că au încă o mare bucurie — în satul lor se construiește o școală de 8 ani. Și, în zilele acestea de august, pionierii sînt tare harnici. Ei dau ajutor constructorilor. „Școala noastră va fi minunată“ spune Ionel cu mîndrie. Vestea aceasta ne-a bucurat mult. Și nu numai aceasta. Sînt încă multe, multe alte vești îmbucurătoare care vin la redacție de la pionieri din toate colțurile patriei. Ei ne povestesc despre minunatele zile ale vacanței, vorbesc despre dragostea și recunoștința lor pentru partidul drag.

ELENA TOFAN

Costinești.
Joc pionieresc.

Intre prieteni

Cu siguranță că una dintre amintirile cele mai dragi ale pionierilor romîni, care și-au petrecut o parte din vacanță în tabăra internațională de pionieri de la Costinești, este aceea a întîlnirii cu copiii sovietici. Adunarea s-a desfășurat într-o după-amiază însorită, cu vînt domol și sclipiri de aur pe luciul mării. Încă din primele zile, pionierii romîni îl remarcaseră pe sovieticul Kolea Maiorov. Inventiv, vesel, bun sportiv, era printre primii la toate acțiunile din tabără. Dar iată că acum au cunoscut un alt talent al lui Kolea: acela de povestitor. Atît de frumos a vorbit el despre viața și munca pionierilor sovietici încît ți se părea că vezi totul aevea. A fost apoi rîndul lui Manta Vasile, de la Școala de 8 ani nr. 151 din București, să povestească. El le-a descris oaspeților aspecte din activitatea pionierilor romîni care învață temeinic, participă la acțiunile patriotice, se pregătesc să devină buni constructori ai socialismului și comunismului. Ideea care s-a desprins din aceste discuții prietenești a fost ca atît pionierii romîni, sovietici cît și ceilalți copii ai țărilor socialiste au dorințe și preocupări comune. Cu toții doresc să fie de folos poporului muncitor, să slujească cu devotament sub roșul steag al clasei muncitoare.

Desigur, cîntecul și jocul au fost oaspeți de vază ai adunării. Galea Bolșakova și-a dovedit din nou talentul de solistă vocala. A cîntat atît de frumos încît pionierii romîni au rugat-o să-i învețe una din melodiile ei, lucru care Galea l-a făcut cu plăcere. Mai apoi, a fost rîndul pionierilor sovietici să învețe de la copiii romîni două jocuri pionierești care le-au plăcut în mod deosebit.

A fost cu adevărat o întîlnire frumoasă — o întîlnire între prieteni.

SANDU ALEXANDRU

București — ORAȘ AL COPILĂRIEI FERICITE

Zilele acestea, Andrei a împlinit șapte ani. A primit multe daruri, dar cel mai mult s-a bucurat de plimbarea pe care a făcut-o împreună cu mama. S-au urcat într-un troleibuz, au mers cu autobuzul, cu tramvaiul. Mama îi vorbește, îi arată, iar Andrei ascultă, privește, se bucură. Au văzut Uzinele 23 August, Republica, Semănătoarea, au trecut pe lîngă Universitate, institute de cercetări științifice, teatre, cinematografe.

— Vezi, îi spune mama, acesta-i Bucureștiul nostru, Capitala patriei dragi. E orașul marilor uzine, cel mai mare centru cultural. Privește...

E Șoseaua Ștefan cel Mare. Blocuri noi de locuințe moderne, iar în balcoane copii veseli. Trăiesc în condiții minunate. Printre blocuri se înalță maiestuoasă o construcție nouă — Școala de 8 ani. Zîmbind, parcă îmbie copiii să intre. E nerăbdătoare să le arate clasele mari și luminoase, laboratoare, camera pionierilor. E doar o școala nouă!

Dar și pe Nerva Traian s-a ridicat o școală nouă, și pe str. Carpați, și în cartierul Balta Albă. Partidul face totul pentru ca toți copiii oamenilor muncii să învețe în condiții bune, să poată să-și însușească temeinic cunoștințele predate.

— Să coborîm, Andrei. Am ajuns pe dealul Cotrocenilor. Acesta-i Palatul pionierilor. Să intrăm.

Pionierii, stăpînii de azi ai palatului i-au condus la cercul de navo-modele, radiofonie, la cercul naturaliștilor, i-au dus la bazinul de înot, la sala de sport, la teatrul în aer liber. Și peste tot Andrei a văzut cum pionierii își petreceau timpul util și plăcut.

Pe Bulevardul 6 Martie la nr. 65, intrau mulți copii. Și e firesc, acolo e Biblioteca Centrală de Stat, filiala pentru copii. Cititori pasionați, copiii cercetează colecții de ziare, de reviste, citesc multe cărți, căci le stau la dispoziție peste 15 000 de volume.

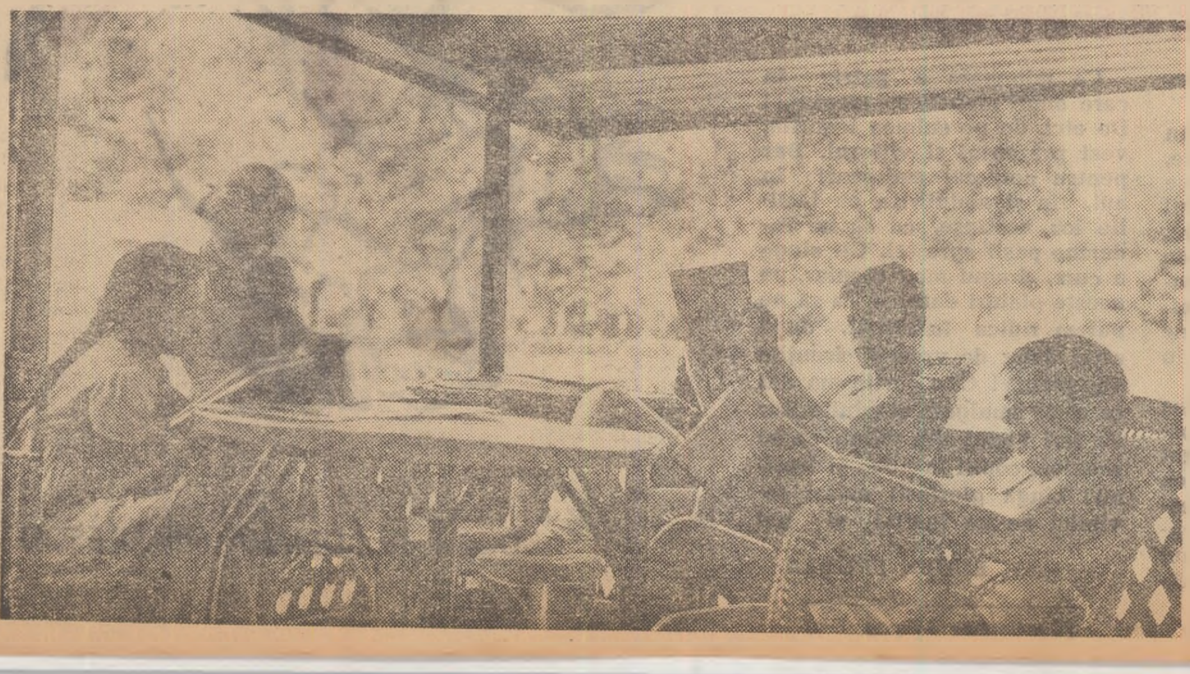
In timpul plimbării și pentru că, după cum v-am spus, era și ziua lui Andrei, au mers la „Magazinul copiilor", la „Trei ursuleți", la „Așchiuță". Parcă era ziua tuturor copiilor. Fiecare își cumpăra cîte ceva, ori uniformă, ori rochiță, păpuși, jucării mecanice, tot ce-i dorea inima. Apoi, pentru cîteva ore, Andrei și mama, în tovărășia multor copii, au rămas în Parcul de cultură și odihnă Herăstrău. Copii la biblioteca din parc, la expoziție, cu vaporașe sau bărci pe lac, în parcul de distracții. Copii veseli peste tot. De altfel, mulți copii au întîlnit și la Teatrul pentru copii și tineret, la cel de păpuși, la cinematograf — toate destinate celor mici.

Ca în întreaga noastră patrie, în București, orașul marilor uzine, cel mai mare centru cultural, copiii au o copilărie fericită, au tot ce le trebuie pentru trai, pentru învățătură, pentru distracții.

GETA COSTIN

SĂRBĂTOARE la Palatul pionierilor

Pe dealul Cotrocenilor, în această zi de sfîrşit de august, 800 de pionieri ai oraşului Bucureşti s-au adunat să sărbătorească împreună ziua eliberării, sărbătoare dragă a poporului nostru. În parcul imens al Palatului pionierilor se desfăşoară concursuri. Pe o alee, într-un loc frumos, s-au strîns pionierii care, în cîntece şi versuri slăvesc partidul, înţeleptul conducător al poporului nostru pe drumul spre fericire. Am ascultat acolo pe Mărăscu Mihaela, pe Geo Costiniu, pe Kreutzer Mihaela, pe Gheorghiu Irina, pe Dumitrescu Letiţia, care în versuri şi cîntece frumoase cinsteau măreaţa zi de August Douăzeci şi trei.

Pionierii cei mici se întreceau la jocuri distractive într-un alt colţ al palatului. Sportivii îşi disputau întîietatea pe pistele de alergări, la groapa de sărituri. N-am timp să mă uit la ceas. Doar umbrele serii care învăluie acum parcul palatului îmi amintesc că trebuie să mergem în poieniţă. În careu 800 de pionieri din Capitala noastră aşteaptă deschiderea festivă a tradiţionalului foc pionieresc închinat zilei de 23 August, organizat de „Scînteia pionierului" în colaborare cu Comitetul Orăşenesc U.T.M.-Bucureşti, cu Palatul pionierilor şi cu Radioteleviziunea Romînă.

În răpăitul tobelor şi în sunetele trompetelor este adus drapelul organizaţiei de pionieri din oraşul Bucureşti. Se dau rapoartele şi, deodată, la chemarea rostită de tovarăşa instructoare superioară, din 800 de piepturi ţîşneşte, făcînd să răsune întregul parc al palatului: „Sînt gata întotdeauna!" În liniştea care s-a aşternut în jurul nostru se aude caldă vocea tovarăşului colonel Ştefănică Rafael. Şi, ca într-un film sînt chemate acum de ochii minţii, scene din istoria minunată a zilelor lui August 1944, zile în care Partidul Comunist Romîn mobilizînd şi organizînd lupta maselor populare, a pregătit şi condus insurecţia armată care a dus la răsturnarea guvernului fascist, la ieşirea ţării noastre din criminalul război antisovietic şi la întoarcerea armelor împotriva ocupanţilor hitlerişti.

Întreaga armată romînă răspunzînd chemării Partidului Comunist Romîn a luptat cu vitejie şi eroism pentru completa eliberare a patriei, pentru zdrobirea definitivă a trupelor hitleriste.

Evocînd eroismul dovedit de ostaşii romîni în aceste lupte, colonelul Ştefănică Rafael, participant la luptele duse de armata romînă împotriva fascismului german, a povestit amănunte din luptele purtate la Ineu, Sfîntu Gheorghe, Radna, Oradea, Carei şi în afara graniţelor ţării pentru eliberarea Ungariei şi Cehoslovaciei. El s-a oprit asupra faptei de eroism a sublocotenentului Turturică, care şi-a jertfit viaţa în luptă cu tancurile inamice. Tovarăşul colonel a evocat, de asemenea, patriotismul şi eroismul tinerilor utecişti ca Constantin Predescu, Constantin Godeanu şi mulţi alţii care s-au înrolat voluntar în rîndurile armatei căzînd în luptă pentru libertatea patriei. Copii ca elevul Ivănuş Traian dintr-o şcoală din Arad care în luptele purtate la Sfîntu Gheorghe a căzut ca un erou sprijinind lupta soldaţilor din bateria unui alt erou, sublocotenentul Pete Romulus, au înscris prin faptele lor dovezi grăitoare de dragoste pentru patrie.

Şi copiii ascultă, văd cum, faptă cu faptă, om cu om, ţes istoria de slavă a poporului nostru ai cărui fii au luptat cu tot ce au avut mai bun şi şi-au vărsat sîngele pentru libertatea patriei.

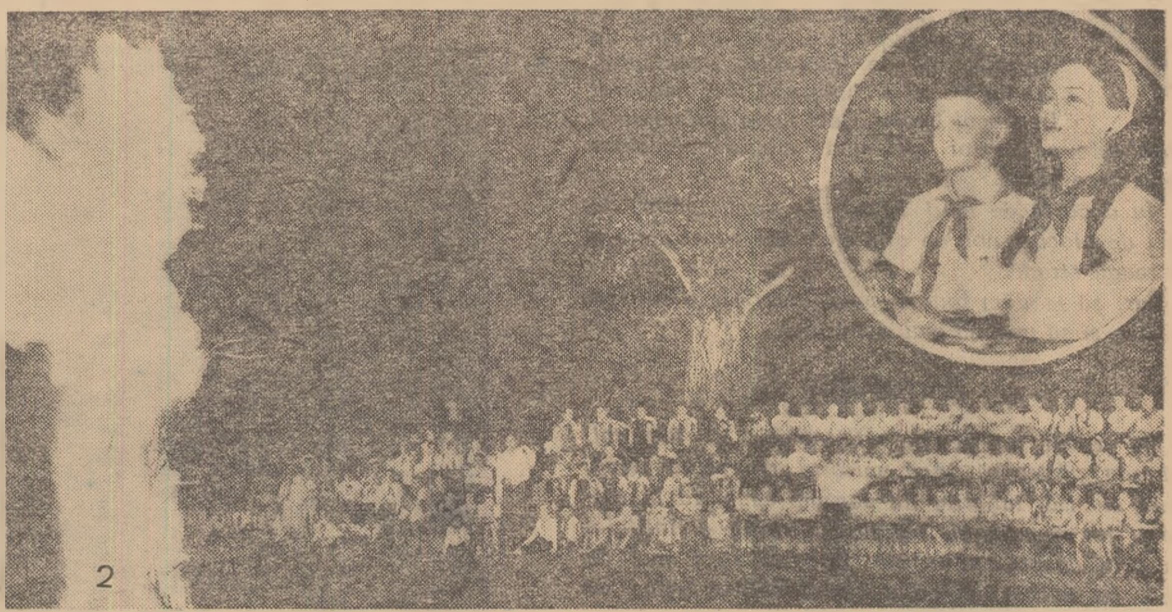
...Douăzeci şi trei August 1944 este o zi notată cu roşu în calendar. E sărbătoarea eliberării patriei. Dar ea înseamnă sîngele fierbinte al eroilor, lupta neînfricată cu duşmanul, prietenia frăţească cu marele popor sovietic eliberator. Înseamnă, pentru noi, zilele însorite, minunate ale copilăriei noastre.

Goarnele sună din nou. Din patru colţuri ale careului, patru pionieri cu făclii în mîini, aprind tradiţionalul foc. Flăcările lui se înalţă sus, iar scînteile sînt crîmpeie din stelele cerului. Copiii cîntă — şi-n cîntecele lor slăvesc partidul şi victoriile poporului nostru în drumul lui spre culmile socialismului. Un dans din Oaş, un dans oltenesc, un dans ucrainean, o poezie despre zilele minunate ale vacanţelor pionereşti, ale copilăriei noastre. Şi toate împreună, iată-le: patria noastră, cu oamenii săi minunaţi, cu izbînzile celor 18 ani de libertate. Tîrziu de tot, cînd flăcările focului rămîn mici, ţîşnesc împungînd cerul, artificii. Roşii, verzi, albastre. Coroane imense, colorate. Şi gîndul te întoarce, o clipă, cu 18 ani în urmă, în noaptea de neuitat a lui August 23. De atunci — şopteşte lîngă mine un ofiţer cu părul cărunt — jerbele acestea, artificiile, simbolizează izbînda, bucuria oamenilor pentru pace. De aceea şi-au păstrat neatinsă strălucirea pînă azi...

E. SKIBINSKI

1

2

Trompetele sună — e semnalul deschiderii focului de tabără (foto 1). Flăcările focului de tabără se înalţă jucăuşe spre cer. În medalion: Pionierii Filip Florin şi Creţulescu Tamara, prezentatorii programului (foto 2).

„Cupa Scînteii pionierului la natație"

Intreceri pasionante în finală

Duminică, în cadrul tradiţionalei competiţii „Cupa Scînteii pionierului la nataţie", organizată în cinstea zilei de 23 August, am urmărit mai întîi întrecerile fetelor din prima categorie de vîrstă. Cele mai multe concurente reprezentante în finală a avut Raionul 30 Decembrie (3). Se părea astfel că lupta pentru locul I se va da între ele, mai ales pentru că în serii acestea înregistraseră cei mai buni timpi. Pînă la urmă însă fetiţa de o şchioapă de pe culoarul II — Gruia Liliana, reprezentanta Raionului T. Vladimirescu — se instalează de la început în frunte, trage puternic şi cîştigă.

Pasionante întreceri furnizează în continuare proba de 33 m liber băieţi. În prima serie, deşi a luat startul ultimul (cu aproape 2 sec. mai tîrziu decît ceilalţi concurenţi!) Dovgan Valentin, unul din reprezentanţii Raionului 30 Decembrie... a devenit cîştigător. Iar în finală, după o dispută pasionantă cu colegul său Gheorghe Dumitru, el a cîştigat, de asemenea.

— Sînt foarte fericit, ne-a declarat el la sfîrşitul probei. Particip pentru prima dată anul acesta la finala „Cupei Scînteii pionierului". Aştept cu nerăbdare să văd ce vor face colegii şi colegele mele din a doua categorie de vîrstă..."

Acest lucru aşteptau, de altfel, şi numeroşii suporteri a căror galerie încuraja frenetic pe cei mai mici înotători din Raionul 30 Decembrie.

— Urmează finala probei 66 m fete, anunţă vocea crainicului.

Dar iată că concurentele au şi parcurs o lungime de bazin. Prima întoarce Bolezală Eugenia (Raionul Griviţa Roşie). Cei din Raionul 30 Decembrie au emoţii. Dar numai pentru puţin timp, pentru că Munteanu Monica, reprezentanta lor, nu se lasă mai prejos: sprintează puternic şi pe ultimii metri, cu un suprem efort de voinţă, îşi depăşeşte adversara cîştigînd detaşat. O nouă victorie a Raionului 30 Decembrie!

Nici băieţii, concurenţi la 66 m n-au înşelat aşteptările numeroşilor suporteri. Aici, lupta pentru primul loc s-a dat între Preda Ion (Raionul Griviţa Roşie) şi Kindă Ion (Raionul 30 Decembrie). Cîştigător — reprezentantul Raionului 30 Decembrie — Kindă Ion.

La ştafete (4x33 m şi 4x66 m) reprezentanţii Raionului 30 Decembrie au cîştigat detaşat. Din cele patru probe rezervate ştafetelor ei au reuşit să cîştige trei. Au pierdut doar proba de 4x33 m băieţi, care a revenit reprezentanţilor Raionului T. Vladimirescu.

Festivitatea de premiere. Cîştigătorii primesc premii iar reprezentanţii Raionului 30 Decembrie, consecvenţi şi... tradiţionali, primesc şi în acest an „Cupa Scînteii pionierului".

Iată, alăturat, rezultatele finale:

Cîţiva dintre cîştigătorii întrecerilor.

Rezultate tehnice:

FETE: 33 m liber, categ. 9-11 ani:

1. Gruia Liliana — Tudor Vladimirescu — 23" 2/10
2. Barder Mariana — 30 Decembrie — 25" 7/10
3. Izbaşoiu Anca — 30 Decembrie — 27" 1/10

BĂIEŢI: 33 m liber, categ. 9-11 ani:

1. Dovgan Valentin — 30 Decembrie — 24" 6/10
2. Gheorghe Dumitru — 30 Decembrie — 26"
3. Pop Gheorghe — Tudor Vladimirescu — 27" 8/10

FETE: 66 m liber, categ. 12-14 ani:

1. Munteanu Monica — 30 Decembrie — 48" 4/10
2. Bolezala Eugenia — Griviţa Roşie — 52" 5/10
3. Simionescu Carmen — Griviţa Roşie — 58" 8/10

BĂIEŢI: 66 m liber, categ. 12 — 14 ani:

1. Kinda Ion — 30 Decembrie — 44"
2. Preda Ion — 1 Mai — 45" 8
3. Viscof Petre — 30 Decembrie — 47" 4

ŞTAFETA 4×33 m categ. 9—11 ani:

FETE

1. Rn. 30 Decembrie
2. Rn. Griviţa Roşie
3. Rn. Lenin

BĂIEŢI

1. Rn. Tudor Vladimirescu
2. Rn. 30 Decembrie
3. Rn. 1 Mai

ŞTAFETA 4×66 m categ. 12-14 ani:

FETE

1. Rn. 30 Decembrie
2. Rn. 23 August
3. Rn. 1 Mai

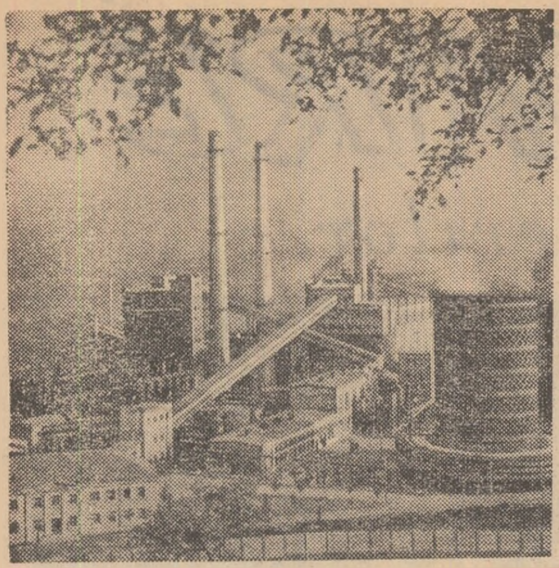
BĂIEŢI

1. Rn. 30 Decembrie
2. Rn. Griviţa Roşie
3. Rn. 16 Februarie

CLASAMENT GENERAL

1. Rn. 30 Decembrie — 126 puncte
2. Rn. 1 Mai — 55 puncte
3. Rn. 23 August — 49 puncte
4. Rn. Griviţa Roşie — 45 puncte
5. Rn. Lenin — 43 puncte
6. Rn. T. Vladimirescu — 38 puncte
7. Rn. 16 Februarie — 38 puncte
8. Rn. N. Bălcescu — 19 puncte

Noua uzină cocsochimică de la Hunedoara.

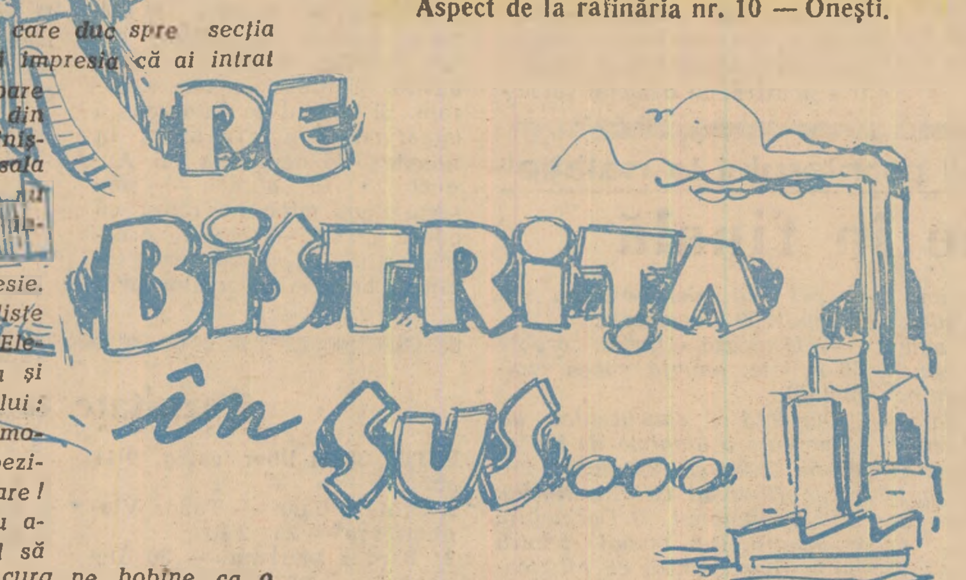

Monumentala clădire a „Casei Scînteii".

„Tr

O casă mare de zid. Ca
rele, trei la număr, plus de
dințele — sînt curate și
țioase, mobilate cu gust.
tr-una dintre încăperi re
atenția un raft plin cu tot
de cărți: de literatură pol
și beletristică, de istorie ș
lozofie, de popularizare a ș
ței. La masă șade un bă
între două vîrste, cu ghioc
tîmple. Este colectivistul
Molcuț, din Lenauheim. Îl
gasem să-mi povestească

Sub soarele soc

Pornind de la confluența Bistriței cu Siretul, în sus, pe firul apei ce vine de departe, de pe plaiurile Ceahlăului, primul popas trebuie să-l faci neapărat în orașul Bacău. Căci noua înfățișare și frumusețe a acestor meleaguri moldovene, chiar de aici se arată.

Nu departe de noul Teatru de vară, alături de zeci de blocuri noi, se află în plină construcție o întreagă stradă.

Dar, să le dăm bineţe constructorilor urcați pe schele, și să pornim mai departe...

Aurul alb

Ne aflăm tot pe cursul inferior al Bistriței. Cîmpia păstrează încă mirosul de pîine nouă, abia strînsă, lanurile de porumb se pierd la orizont, iar departe se zăresc Săvineștii și întîlnim în cale construcții uriașe, lîngă același mal de apă, cu belșug de petunii multicolore, pline de parfum.

Pe frontispiciu, la intrare, strălucesc cuvintele: Relon-Rolan.

Parcurgînd sălile întinse care duc spre secția textilă și privind în jur, ai impresia că ai intrat într-un laborator. O ninsoare tainică se revarsă de sus, din tuburile albe de neon. Liniștea domnește pînă și în sala mașinilor. Nici un zgomot nu se aude, de parcă ai intrat într-o lume de basm...

Dar e numai o impresie. Uite, operatoarele textiliste Lucia Radu, Florina Micu, Elena Ciobanu, Maria Cristea și altele nu stau o clipă locului: susurînd abia perceptibil, mosoarele se învîrtesc cu repeziciune, gata parcă să zboare! Fetele le supraveghează cu atenție, au grijă ca relonul să se înfășoare egal. Firele curg pe bobine ca o ploaie albă, nestăvilită. Fire de o rară frumusețe, strălucitoare, pentru țesături și tricotaje superioare.

Pe marea Bicazului

Orice copil a auzit de Hidrocentrala de la Bicaz ce-și trimite în toată țara luceferii de lumină. Mai puțin știu însă că în anii noștri de înfăptuiri mărețe, Bicazul a devenit port, cu vase de călători, cu marinari...

Vasul „Reșița", pe care ne aflăm, a pornit în sus, pe apa întinsă. Aproape patruzeci de kilometri are marea Bicazului!

La timonă, comunistul Mihai Nedelcu. Cu fața bronzată de soare, cu caschetă albă de marinar.

Cum e destul timp pînă la destinație, stăm de vorbă cu cîțiva marinari, pe punte. Nicolae Rogin, un flăcău scund, îndesat, zîmbește:

— Poate credeți că sînt de cînd lumea marinar. Nu, am fost plutaș. Plutele... acum... — și-mi arată cu mîna două remorchere ce vin trăgînd plutele. Remorcherele fac treaba aceasta!

Plutaș a fost și un alt om de pe vas, utemistul Dumitru Iosub. Prefacerile mari care au avut loc aci, i-au schimbat și lui rostul, a devenit marinar.

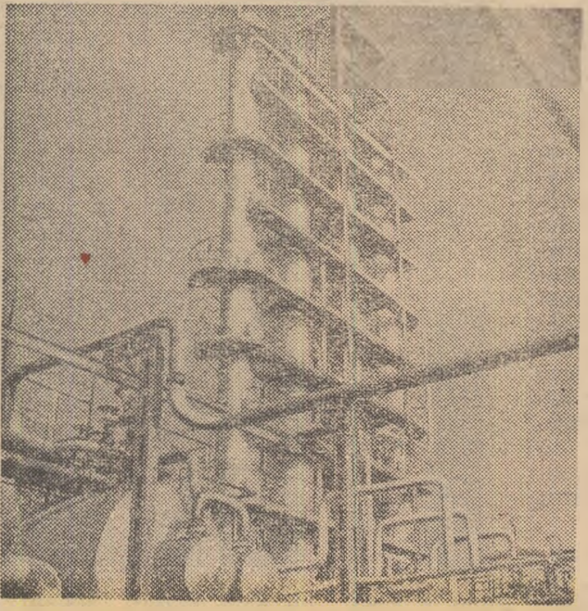
Nicolae Gheorghiu, comandantul vasului, face un semn cu mîna.

— Ceahlăul!

Sus, în stînga, lucesc cu străluciri de aur culmile munților. Aci, pe aceste meleaguri moldovene, marea se întîlnește cu muntele!

Operă înălțătoare, făurită de mîna constructorilor, sub înțeleapta conducere a partidului.

AL. DINU IFRIM

Aspect de la rafinăria nr. 10 — Onești.

Noi blocuri de locuințe în Capitală.

TREI PORTRETE

FORJORUL

Cînd am pășit în fața forjelor, am privit în dreapta, în stînga, uluit. O clipă, am avut impresia că mașinile uriașe, prevăzute cu ciocane pneumatice în greutate de sute de kilograme, se urnesc din loc, prăvălindu-se.

M-am oprit curios lîngă una din ele. Modela, ca pe o pastă, un pilon de metal cît un stîlp de telegraf. Cînd m-am uitat mai atent, am văzut că era condusă de un flăcăiaș cu fața de adolescent și cu privirile luminate de flacăra albă izvorîtă din metalul incandescent.

A zîmbit simplu, arătîndu-mi piesa pe care o modela. Cu cîtă siguranță conducea mașina! Parcă nici nu avea în fața lui ciocanul pneumatic de o mie de kilograme!

Gheorghe Răducanu, tînărul utemist de la forjă, nu are decît 18 ani — s-a născut în neuitatul an 1944. Cînd era pionier, a făcut o vizită cu detașamentul la Uzinele „23 August" din Capitală. Atunci s-a născut hotărîrea lui de a deveni forjor. A făcut școala profesională unde, ca și celorlalți elevi, i s-a asigurat totul, gratuit și... iată-l acum modelînd cu pricepere metalul, prefăcîndu-l în piese pentru vagoane.

Forjorul Gheorghe Răducanu e tînăr dar lucrează cu pricepere, e fruntaș în muncă. Aceasta o arată și fotografia de la panoul de onoare.

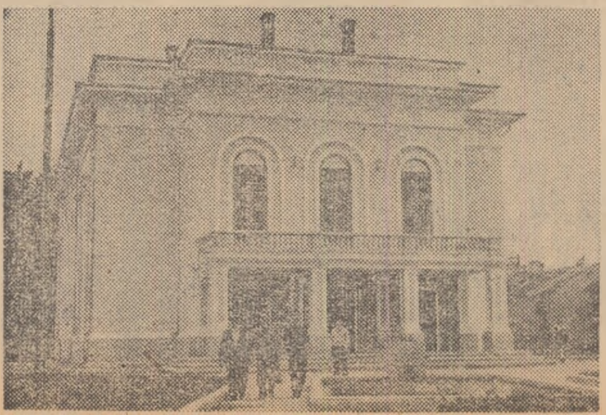
VIITOAREA ARHITECTĂ

Și anul nașterii lui Milica, cea de-a doua eroină a grupajului nostru de scurte portrete, este același an al cotiturii glorioase în viața poporului nostru — anul eliberării țării de sub jugul fascist. Ca întregului tineret, și ei i s-au deschis larg porțile școlilor.

Astfel, micuța Milica a pășit pe băncile școlii elementare. A devenit pionieră. Apoi a mers mai departe, la școala medie, iar locul cravatei purpurii, l-a luat carnetul roșu de utemist. În vara aceasta, Milica Buterez s-a prezentat în fața comisiei examenului de maturitate de la Școala medie 26 din București, obținînd o medie mare. Acum, urmează

Clădirea nouă a Teatrului de Stat din Roman.

Imp
Ron

Oaspeți
țara, au p
zări înfăp
După cum
siile în l
Mi-a plăcu
construcții
altele la
Froyda, u
ne-a vizita
noilor blo
confortabi
ce s-a făc
tar, m-a e
sănătatea
Cu cîtev

„...trăim foarte bine în colectivă“

ceva despre viața sa în colectivă.

— Despre viața mea și a familiei mele în colectivă, aș putea să-ți răspund în trei cuvinte: **trăim foarte bine!** Dar ca să pricepi despre ce este vorba, am să-ți povestesc cîte ceva despre trecut...

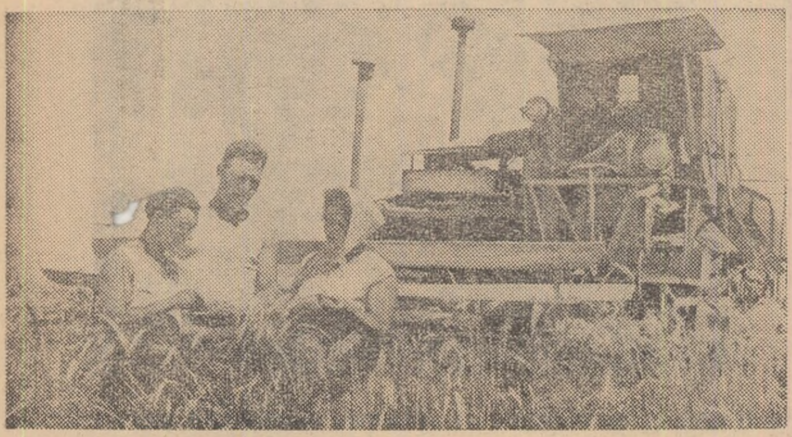
Cînd eram copil, am dorit tare mult să învăț. E drept că m-am deprins repede să scriu și să citesc, dar mai departe la învățătură, n-am apucat să merg. M-au impresurat necazurile și sărăcia; trebuia să muncesc ca să am ce mînca. Mai tîrziu mi-am întemeiat o familie, au venit copiii, deci alte griji. Munceam pînă cădeam pe brînci, și eu și nevasta, și tot nu reușeam să o scoatem la capăt. Poate n-ai să mă crezi, dar vreo doi ani am locuit într-un bordei.

Acum, altul este traiul nostru. Toți cinci copii ai mei au învățat carte. Zina, Emil și Victoria au absolvit chiar și cîte o facultate. Eu și nevastă-mea ducem un trai îmbelșugat. Cu veniturile pe care le primim de la colectivă pentru zilele-muncă (și ca mine sînt sute de colectiviști în sat), ne-am construit — după cum ai văzut — casă nouă, ne-am cumpărat mobilă, ducem un trai așa cum nici n-am visat măcar... Acum stau și mă gîndesc: și pe vremea burgheziei am muncit și încă de-mi pîrîiau oasele, totuși nu aveam cu ce să trăiesc. Am fost nevoit să-mi cresc copiii în bordei. Iar astăzi, eu, un simplu colectivist, am trei copii absolvenți de facultate, mi-am ridicat casă nouă, am un trai îmbelșugat, cu adevărat fericit. Cum de este posibil așa ceva?

Este posibil pentru că, acum 18 ani, la 23 August 1944, poporul nostru și-a luat soarta în propriile sale mîini, este posibil pentru că avem un partid încercat și înțelept, Partidul Muncitoresc Romîn, care ne conduce cu mînă sigură spre viitorul luminos.

A. CRISTIAN

...ialismului

Griu bogat pe ogoarele înfrățite ale G.A.C. — Costinești, regiunea Dobrogea.

cursurile de pregătire ale Institutului de Arhitectură „Ion Mincu". Ea se străduiește zi de zi să-și însușească cunoștințe temeinice, să se prezinte cît mai bine pregătită la examenul de admitere de la facultate. Doar vrea să devină arhitect — să înalțe case mari, frumoase patriei dragi!

CRESCĂTORUL DE ANIMALE

Marin muncește de aproape patru ani ca îngrijitor de vaci și de atunci, luni de-a rîndul, portretul lui a ocupat un loc de cinste la panoul de onoare al colectivei din Bascov-Pitești.

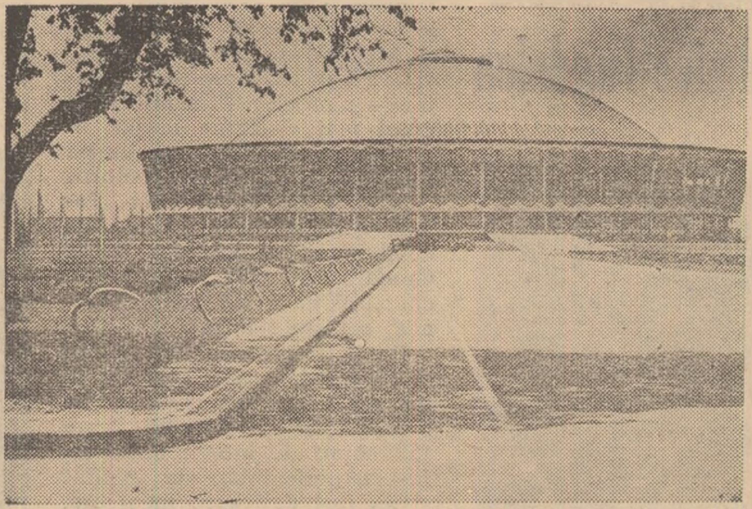
In ziua aceea, l-am găsit la grajd. Era în pauza de prînz. Am discutat despre multe atunci, dar mai ales despre sărbătoarea de la 23 August. Și iată de ce: Marin Dia s-a născut în august 1944, o dată cu viața nouă a țării. Ce ar fi ajuns oare acest flăcău, fiul unui țăran fără o palmă de pămînt, dacă nu era 23 August? Nu este greu de presupus. De bună seamă, slugă pe moșia vreunui ciocoi, trudind din zori pînă noaptea, zdrențăros și flămînd, bătut și umilit la tot pasul. Acum însă, Marin Dia, ca orice colecti-

vist, este stăpînul a sute și sute de hectare, stăpînul a sute și sute de animale din colectivă; în fața lui viitorul își deschide larg porțile. Este un tînăr căruia, abia împlinind 18 ani, i s-a făcut înalta cinste de a fi primit în rîndurile candidaților de partid.

Iată ce înseamnă pentru Marin Dia și pentru mii și mii de tineri ca el, 23 August.

AL. MIHU

Pavilionul Expoziției economiei naționale.

O partidă de șah la căminul cultural din comuna Boroaia, regiunea Suceava.

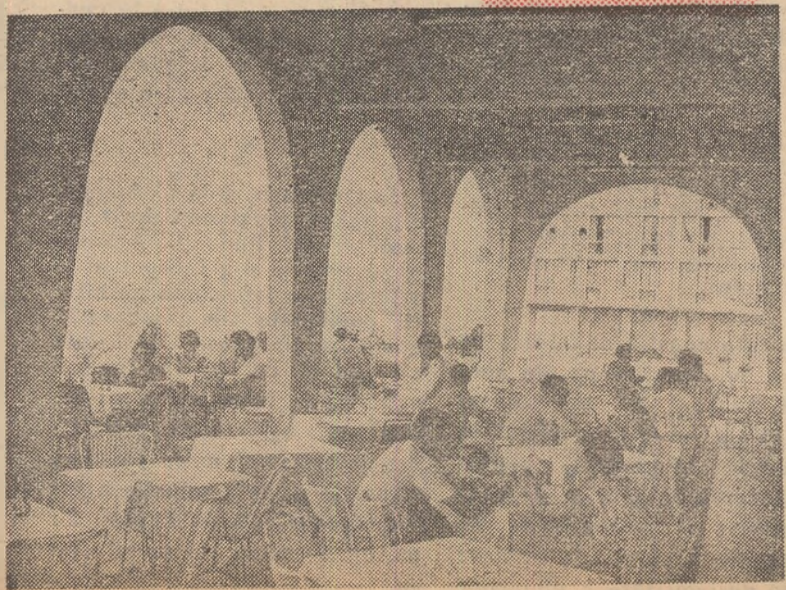
O mare înflorire în patria noastră cunosc arta și cultura.

CIFRE GRĂITOARE

În anii puterii populare patria noastră a făcut pași uriași pe drumul construirii vieții noi. Iată în acest sens cîteva cifre grăitoare:

- **În anul 1961, producția industriei constructoare de mașini, a industriei energiei electrice și a materialelor de construcție era de peste 12 ori mai mare decît în 1938, iar a industriei chimice de peste 14 ori. Numai în primul trimestru al acestui an s-a produs de 2-3 ori mai multă energie electrică, fontă, oțel, produse sodice și altele decît în tot anul 1938.**
- Agricultura țării este astăzi în întregime colectivizată iar baza tehnică a producției agricole se lărgește continuu. Numai în anul 1961 agricultura a primit 12 000 de tractoare, 15 000 semănători, aproape 6 500 combine.
- **În anii puterii populare, țara întreagă a devenit un vast șantier. În anul 1961 oamenii muncii au primit peste 35 000 de apartamente, iar pînă la sfîrșitul acestui an vor fi terminate încă 46 000 de apartamente.**
- **S-a lărgit considerabil baza materială a învățămîntului. În țara noastră, învățămîntul de toate gradele este gratuit, elevii din clasele I-a—a VII-a, primesc manuale fără plată iar în anul universitar 1961-1962, 65,3 la sută din numărul total al studenților au fost bursieri.**
- **Dacă în anul universitar 1938 — 1939 existau 16 institutii de învățămînt superior cu 33 de facultăți, repartizate în 4 centre universitare, în prezent avem 46 institutii de învățămînt superior cu 146 de facultăți, repartizate în 13 centre universitare. Numai la începutul anului universitar 1961 — 1962 au intrat în anul I aproape tot atîția studenți cît existau în întregul învățămînt superior în anul 1938.**

Oameni ai muncii la odihnă pe litoral.

...resii despre ...înia socialistă

...e peste hotare ne vizitează permanent ...sibilitatea să cunoască din marile reali... ...ite de poporul nostru în ultimul timp. ...se vede din rîndurile de mai jos, impre... ...ătură cu aceste vizite sînt bogate.

... mult ceea ce se realizează în domeniul ...r în Romînia — **a declarat, printre ... întîlnire cu ziariști romîni,** dr. Martha ...**l din membrii delegației cubane care ... țară.** Sînt impresionată de arhitectura ...ri care sînt frumoase, cu apartamente ... Ca medic, m-a impresionat mult ceea ... în țara dumneavoastră pe tărîm sani... ...oționat preocuparea deosebită pentru ...oporului.

... zile în urmă, ne-a vizitat țara un grup de specialiști în domeniul metalurgiei din mai multe țări. La noi, în Afganistan, a spus specialistul Mirzad Said Hachem, se află experți romîni în petrol. I-am văzut lucrînd în apropiere de Kabul. Venind în Romînia, am remarcat că ați dezvoltat nu numai industria petrolieră, ci și siderurgia și alte ramuri. Echipamentul de care dispune industria metalurgică, este foarte bun.

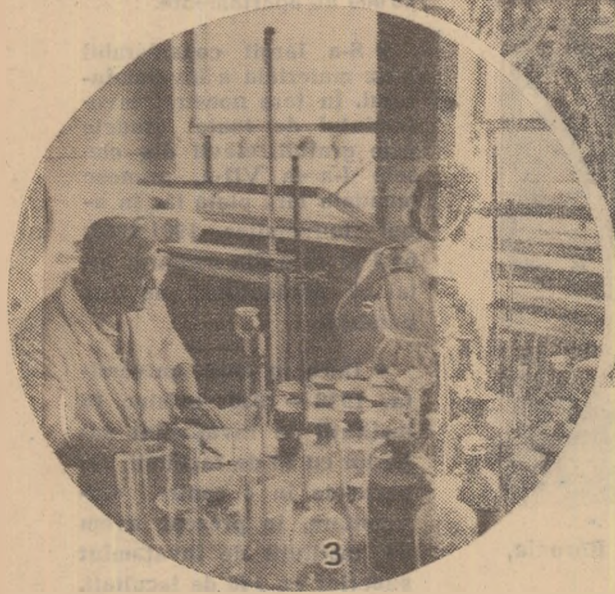
Profesorul François Chagot, **director adjunct al Institutului pedagogic din Paris, care ne-a vizitat țara ca invitat al Ministerului Învățămîntului, exprimîndu-și impresiile, a spus:** Am admirat grija pe care statul o acordă învățămîntului de cultură generală și universitar. Vizita făcută mi-a dat prilejul să cunosc la fața locului realizările remarcabile în acest domeniu. În institutele de învățămînt superior pe care le-am vizitat, sînt asigurate condiții din cele mai bune de studiu. Căminele studențești dispun, de asemenea, de tot confortul necesar tinerilor. Mi-am dat seama că ei sînt, într-adevăr, fericiți de condițiile în care trăiesc.

Institutul de cercetări pentru cultura cerealelor și a plantelor tehnice Fundulea

În comuna Fundulea, la 37 km de București, se află clădirile acestui mare centru științific de cercetări pentru cultura cerealelor și a plantelor tehnice. 6 000 ha teren agricol stau la dispoziția numeroșilor cercetători științifici și tehnicieni, muncitori agricoli și mecanizatori care lucrează cu sîrg pentru crearea de noi soiuri mai productive de porumb, grîu și alte plante agricole.

În numeroasele laboratoare, sau pe loturile experimentale, colectivul de cercetători din institut caută să cunoască și să stabilească cele mai bune condiții de creștere și dezvoltare a plantelor. Prin utilizarea celor mai moderne mașini agricole, se studiază problema mecanizării complete a culturii grîului, a porumbului etc. Folosirea substanțelor chimice în combaterea buruienilor și a dăunătorilor (boli și insecte dăunătoare) a dat, de asemenea, rezultate bune.

De la înființarea institutului și pînă astăzi, s-a cercetat și s-a creat un număr mare de hibrizi dubli de porumb. Peste 150 soiuri de hibrizi dubli au fost experimentați de institut și au fost dați spre încercare. Dintre acestia cei mai productivi au fost recomandați pentru a fi cultivați în G.A.S. și G.A.C. Prin cultura hibrizilor dubli de porumb, s-au obținut între 5 000—8 000 kg boabe porumb la hectar în condiții neirigate, iar în condiții de irigare s-au obținut pe loturi experimentale 14 000 kg porumb boabe la ha.

Și numeroase soiuri de grîu au fost cercetate aici. Dintre acestea s-au raionat în țara noastră soiul de grîu Bezostaia I, Skorospelka, San-Pastore, Bulgaria 301 și altele. Aceste soiuri de grîu experimentate la noi au dat recolte de 3 000—4 500 kg boabe la ha, iar în condiții de irigare s-au obținut chiar 6 800—8 000 kg boabe la hectar.

Un rol important în activitatea de cercetare a institutului îl deține și baza furajeră necesară pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. Se cultivă porumb și soia pentru siloz, sorg și lucernă în condiții neirigate și irigate. S-au obținut producții de peste 120 000 kg la ha

de porumb siloz și de 30 000—35 000 kg la ha masă verde borceag, 30—35 000 kg la ha soia masă verde.

Și sectorul zootehnic are realizări importante. Aici se studiază metodele de selecție și nutriție rațională a animalelor cu porumb. Peste 1 600 de bovine (dintre care 1 000 de vaci cu lapte), 3 500 de oi, 10—11 000 capete de porci formează nucleul zootehnic al institutului.

Multe sînt realizările care au fost obținute de oamenii de știință, de întregul colectiv de muncă al acestui institut de cercetări. Toate acestea au fost obținute ca urmare a grijii și atenției pe care partidul nostru o acordă dezvoltării științei și ridicării în continuare a agriculturii din țara noastră.

1. Clădirea Institutului de cercetări pentru cultura cerealelor și a plantelor tehnice Fundulea.

2. Lot însămînțat cu porumb hibrid 409 — 412 în condiții de irigare.

3. Unul din laboratoarele institutului. Aici se fac analizele chimice ale solului și ale unor plante.

4. Una din stațiunile meteorologice ale institutului.

ȘTIRI

București, Capitala patriei noastre, este un vast șantier de construcție. Noile blocuri au făcut de nerecunoscut centrul Capitalei, cartierul Viilor — Pieptănari. Prin construirea unui mare număr de blocuri înalte pe porțiunea Mărășești-Șincai, s-au pus bazele viitoarei magistrale nord-sud a orașului.

Bucureștiul s-a îmbogățit cu noi edificii de cultură între care frumoasa Sală a Palatului R.P.R. și noua clădire a Circului de Stat. Pavilionul central al expoziției economiei naționale a R.P.R., proiectat și construit în anul 1961, este o nouă și remarcabilă realizare a proiectanților și constructorilor noștri.

Succesele obținute de constructori se datoresc aplicării unor procedee tehnice noi, utilizării de noi materiale și utilaje. Ele au făcut posibilă realizarea lucrărilor la un preț de cost redus.

★

În țara noastră se fabrică pe scară industrială încă din anul 1961, cazanul de abur saturat tip „Vuia" care este folosit în industria alimentară, pentru producerea de abur necesar instalațiilor de pasteurizare, de preparare a cărnii, de fierbere și de dezodorizare a uleiurilor vegetale; în industria textilă, la spălătorii și vopsitorii; în centralele termice industriale etc. Cazanele cu abur sînt complet automatizate.

★

Un grup de tehnicieni de la oțelăria Martin II de la Combinatul Siderurgic Hunedoara au realizat o instalație automată care pulverizează apă în camerele de zguri și, răcind gazele arse, asigură menținerea temperaturii necesare în camerele regeneratoare (camere aflate în dreapta și stînga cuptorului care încălzesc gazele înainte de a intra în cuptor și evacuează gazele arse). În felul acesta se asigură o exploatare mai rațională a cuptorului.

★

În cinstea zilei de 23 August, a intrat în funcțiune Fabrica de mobilă din Rădăuți. Această nouă unitate și-a început activitatea prin fabricarea garniturii combinate tip „Măgura-2" compusă din piese furniruite cu nuc și cu diverse esențe exotice. Se folosesc, de asemenea, plăci aglomerate, plăci fibro-lemnoase și mase plastice. Capacitatea de producție a întreprinderii este de 12 000 de garnituri etalon de mobilă pe an.

Calculatorul electronic: MECIPT-1

La Institutul Politehnic din Timișoara funcționează mașina electronică de calcul MECIPT-1, proiectată și construită de un colectiv de specialiști din localitate.

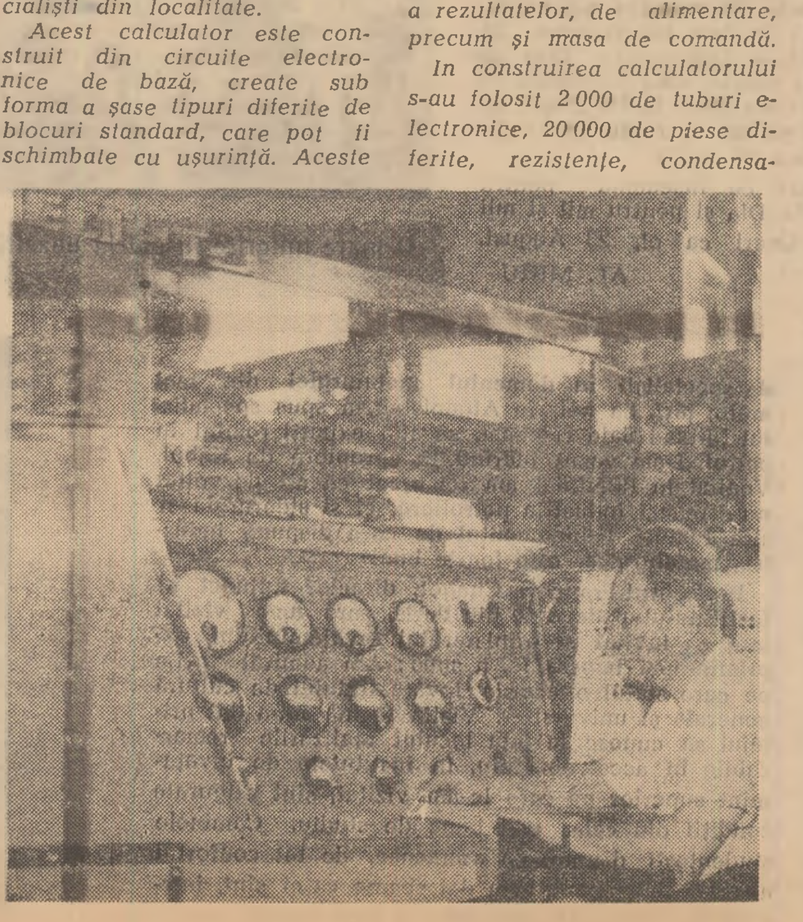
Acest calculator este construit din circuite electronice de bază, create sub forma a șase tipuri diferite de blocuri standard, care pot fi schimbate cu ușurință. Aceste blocuri formează părțile principale ale calculatorului: dispozitivele aritmetice de comandă, de introducere a datelor de memorie, de extragere a rezultatelor, de alimentare, precum și masa de comandă.

În construirea calculatorului s-au folosit 2 000 de tuburi electronice, 20 000 de piese diferite, rezistențe, condensatori etc., aproape 300 transformatori de impulsuri și aproximativ... 30 kilometri de fire de legătură!

Mașina de calcul MECIPT-1, poate efectua pînă la 3 000 operații elementare (adunare, înmulțire etc.) pe minut. Procesul de rezolvare a unei probleme în calculatorul MECIPT-1 impune parcurgerea următoarelor faze: introducerea datelor inițiale sub forma unui program perforat pe bandă specială, reținerea lui pe o memorie magnetică cu tambur rotativ, găsirea și reținerea rezultatelor parțiale, obținerea soluției finale și redarea acesteia.

Cu ajutorul noii mașini de calcul s-au realizat: tabele pentru lucrări de fundații la construcții, rezolvarea unor probleme de proiectare a tuburilor hidraulice, precum și alte calcule de mare precizie solicitate de întreprinderi și institutele de cercetări. De asemenea, a fost experimentată cu succes posibilitatea acestui calculator de a fi folosit la traduceri automate din limbi străine. În ziua de 17 mai a.c. calculatorul MECIPT-1 a tradus prima frază.

Alături de calculatoarele construite la Institutul de fizică atomică, mașina electronică MECIPT-1 constituie o nouă realizare a științei și tehnicii romînești.

Zile de tabără - zile de neuitat

Însemnări – amintiri

Însemnările sînt prilej de amintiri peste ani și ani. De exemplu, astăzi am sosit în Tabăra centrală „Mureșul" din Sinaia. Tovarășul director, tovarășa instructoare superioară ne-au întîmpinat la gară. Aici totul e minunat. Și munții, și văile, și cabanele. Deocamdată, împărțirea pe detașamente, deschiderea festivă a taberei.

Chiar din primele zile am făcut și primele excursii. Am fost la „Piscul Cîinelui". Fiecare pionieră era ca... zîna florilor și glasurile cristaline răsunau pînă departe. „Cucu, cucu", cîntam noi. Și păsările din pădure ne răspundeau și ele pe rînd. Și cu ce trofee ne-am întors? Un arici, o șopîrlă, un cosaș... Ce se vor bucura micii naturaliști cînd Popescu Nicolae, Dan Nicolae și ceilalți băieți care i-au prins, care au grijă de ei, îi vor dărui școlii pentru colțul viu. Și ce grijă le poartă! Le-au făcut culcuș în dulap, le-au adus să mănînce griș cu lapte, le-au cules iarbă, flori.

Acum despre altceva. A sosit în tabără teatrul de păpuși din Ploiești. Piesa „N-a fost nici un zmeu de vină", ne-a plăcut. Cu toate că la început Duțu, personajul principal, era indisciplinat, nu-și ajuta colegii, nu-i citea povești surioarei sale mai mici, noi aveam încredere în el. Și nu ne-a dezmințit, și-a înțeles greșeala și, o dată cu aceasta a găsit și cravata pe care și-o pierduse.

Despre condițiile în care trăim trebuie să notez neapărat că sînt excepționale. Dormitoare frumoase, curate, masă bună. Drept exemplu am o declarație autorizată de la o sursă tot atît de autorizată. Tovarășa bucătăreasă șefă, Olga Lupan: „În fiecare zi vin copiii pe la mine... Cum ați gătit aceasta, ce cantități sînt necesare pentru prăjitura aceasta?... Ar trebui să țin un curs de bucătărie cu copiii. Mai ales Ceaușu Victor și Gîrneață Emil sînt extraordinari. Eu le doresc să-și ajute mamele, așa cum ne-au ajutat și pe noi".

A sosit poșta. Stanciu Silvia e azi... campioană. A primit 3 scrisori — una de la părinți, celelalte de la colegi. La fel și Alecu Tinca. Tatăl, brigadier zootehnist la G.A.C. „7 Noiembrie" din comuna Pantelimon, îi dă sfaturi de comportare, o așteaptă cu nerăbdare.

Evenimentul zilei — cîntărirea! Campion la... îngrășare: Mihăilă Alexandru. A luat 4 kilograme. Urmează Simionescu Mihai, Nicolae Gheorghe. Și ca ei sînt mulți!

*

Mulțumim din inimă partidului... Sute de glasuri, sute de inimi bat la fel. Flăcările se înalță sus, sus de tot, scînteile sar în toate părțile și toți pionierii cîntă, sînt veseli și fericiți: e focul de tabără de.. adio!

La revedere, tabără dragă!

CRISTINA ANDREI

1. E minunat să urmărești o pasionantă partida de șah, la umbra răcoroasă a copacilor din curtea taberei.

2. Poienița s-a umplut de glasurile voioase ale pionierilor din tabăra de la Snagov. Azi se desfășoară concursul de cîntece, jocuri și poezii.

3. În curtea taberei de la Tuzla — regiunea Dobrogea, se desfășoară o interesantă întrecere la fotbal între două detașamente.

O zi în tabăra locală

— Bine ai venit, Ioana! i-au ieșit în întîmpinare Dobre Sar și Pop Rodica. Sîntem aproape gata. Mai avem cîteva lucruri de pus la punct și terminăm. Ai adus albumul?

— Da, iată-l, spuse Ioana, a ieșit frumos și este chiar pe tema discuției noastre de azi „Viața fericită a copiilor din patria noastră." Vru să mai adauge ceva dar gornistul sună adunarea pionierilor din comuna Celeiu. Se formează careul.

Tovarășul secretar de partid Petre Pora a început să le povestească copiilor despre viața nouă a comunei, despre viața nouă, fericită a colectiviștilor, a copiilor...

„După cum știți, eu sînt din satul Costeni. Aici totul, ogoarele, livezile, au fost ale unui mare bogătaș.

Dar vremurile acelea au apus pentru totdeauna. Să privim puțin comuna noastră. Avem o școală frumoasă, cămin cultural nou, s-au clădit multe case noi, părinții voștri și-au cumpărat aparate de radio, biciclete, vedem filme și chiar spectacole de teatru... De toate acestea ne bucurăm de-o potrivă și noi cei mari și voi, copiii".

Comunistul Petre Pora le-a vorbit despre viața nouă a tuturor copiilor patriei noastre, despre fericirea de a trăi într-o țară liberă în care poporul construiește socialismul.

După adunare, pionierii din comuna Celeiu, raionul Baia de Aramă, au dat un frumos program artistic în jurul tradiționalului foc de tabără. Prin cîntece și poezii, pionierii au mulțumit partidului pentru grija părintească ce le-o poartă.

GINA SÎRBU

Campionatul de fotbal al pionierilor din Capitală

...Duminică pe Stadionul „23 August" din Capitală, în deschidere la cuplajul din **etapa** inagurală **a campionatului republican de fotbal, 22** de pionieri au evoluat la fotbal în fața a peste 20 000 de spectatori. Finala competiției celor mai mici fotbaliști din București a constituit cu adevărat un spectacol agreabil, aplaudat cu plăcere de public.

Se întîlneau două vechi... rivale: echipele raioanelor 1 Mai și Nicolae Bălcescu.

...Începutul aparține fotbaliștilor din Raionul 1 Mai. Acțiuni frumoase, în adîncime, bine lucrate. O repriză întreagă asistăm la un adevărat... duel între înaintarea plină de fantezie a pionierilor din Raionul 1 Mai și apărarea fermă a celor din Raionul Bălcescu. La pauză 0–0.

Repriza a doua. **Tot 1 Mai este în atac. Ocazii multiple la poarta lui Strasman. Mingea însă, îndărătnică, nu pătrunde în spațiul porții...** Și, în plină dominare a fotbaliștilor din 1 Mai adversarii deschid scorul. Faptul este consemnat în minutul 27. Autor: Potinco Constantin de la Școala de 8 ani nr. 118. Pionierii din Raionul 1 Mai vor să păstreze cupa cucerită anul trecut care este transmisibilă. Iată și ultimele secunde ale partidei. Mingea, pleacă de la centrul atacant al echipei din 1 Mai, Gherghiceanu, are o traiectorie ciudată: face o boltă mare și e gata să intre în poartă. Stoperul echipei din Bălcescu Adrian Ilie, neinspirat intră în traiectoria mingii, derutîndu-și portarul și... gol! Deci, după 40 de minute de joc, 1—1... scor ce nu se modifică nici după prelungiri. Urmează atunci ultima soluție: fiecare echipă va beneficia de cîte 5 lovituri de la 11 m, cu care ocazie scorul devine 5—3 în favoarea pionierilor din Raionul Bălcescu. Bucurie pentru unii, lacrimi și suspine pentru alții...

Un ultim episod, la vestiare. Aici, căpitanii celor două echipe s-au îmbrățișat, s-au sărutat. Dispăruse încleștarea de pe teren. Acum, destinși, cei doi fotbaliști erau buni prieteni. S-au îmbrăcat și împreună au urcat în tribune să vadă cuplajul.

T. STAMA

ACȚIUNI PIONIEREȘTI

În cinstea marii sărbători, 23 August, pionierii și școlarii din comuna Independența, raionul **Galați**, au prezentat un frumos program artistic. În jurul focului de tabără, pionierele Șorcaru Alexandrina, Croitoru Mioara, Angheluță Ecaterina, au recitat poezii dedicate partidului, patriei noastre. Cîntecele „Partid iubit părinte", „Salutul cravatelor roșii" și altele, au răsunat pînă tîrziu...

★

În minunatele zile de tabără, pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Jideni, raionul **Rm. Sărat**, pe lîngă interesantele acțiuni organizate, au **strîns peste 500 kg fier vechi.**

Pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Cîșla, raionul **Tulcea** au hotărît să amenajeze terenul de volei. Astfel, ei au astupat gropile cu pietriș, au nivelat terenul, l-au curățat de buruieni și au marcat tușa cu var. Echipa de volei a și început antrenamentele. În curînd vor avea loc primele întreceri în cadrul spartachiadei în tabără.

★

Măreața sărbătoare a oamenilor muncii din patria noastră e întîmpinată pretutindeni cu noi și noi succese în muncă. **Colectiviștii** din comuna Suplacul de Tinca, raionul **Salonta, au dat în folosință**, nu de mult, un grajd mare și spațios. Alături de harnicii colectiviști au fost prezenți și pionierii, ajutînd la ridicarea grajdului.

★

Harnicii pionieri de la Școala de 8 ani din comuna Suhaia, raionul **Zimnicea** desfășoară o vie activitate în cinstea marii sărbători. Din spicele adunate s-a obținut cantitatea de 400 kg boabe de grîu. De asemenea, pionierii au reușit să strîngă cantitatea de 1000 kg fier vechi. În fruntea acestor acțiuni au fost pionierii Măgură Maria, Sia Constantin, Fieraru Olimpia, Stanciu Ion și mulți **alții.**

August luminos

(urmare din pag. 1-a)

brațul înarmat, i-am alungat pe fasciști, am zdrobit balaurul care se lăbărțase prin holdele noastre și prin țări vecine. La chemarea Partidului Comunist armata noastră a înaintat, prin focul crîncen, pînă dincolo de hotare, în Ungaria și Cehoslovacia, ajutînd astfel și la eliberarea popoarelor prietene.

Și iată, după acești 18 ani, ce frumoasă e patria noastră! Cuvîntul partidului drag ne-a chemat mereu la muncă pentru o viață mai bună. În orașe și în sate se înfăptuiesc zilnic noi și noi lucrări în folosul poporului. Cînd privim înainte, vedem alte culmi, mai înalte și mai mîndre, care ne așteaptă. Le vom cuceri pe rînd sub conducerea înțeleaptă a partidului nostru. Iar privirile noastre vor poposi mereu mai sus, pe piscuri noi, rotindu-se peste întinderile patriei, cu fiecare an mai puternică și mai bogată.

Tu, dragă pioniere, împreună cu tovarășii tăi, să nu uitați niciodată lupta ce a dus-o poporul pentru fericirea voastră. Să fiți vrednici de jertfele ce le-au dat înaintașii voștri, să purtați cu cinste cravata roșie. Iar în ceasuri de popas, cînd veți privi de pe culmi însorite frumusețile din jur, să vă amintiți de versurile poetului închinate patriei socialiste:

O, te iubeam în chinu-ți vitejesc,
Azi înzecit surîsul ți-l iubesc —
Și mă aplec spre mîine și te-ascult
Și te iubesc de mii de ori mai mult.

Petroşeni

Iubit oraş natal! În sînul tău am petrecut, deopotrivă cu alţi copii, clipele de fericire ale primilor ani ai copilăriei. Mă uit la prieteni, ce repede au crescut, şi parcă numai de cîteva luni ne jucam împreună, de-a prinselea, de-a v-aţi-ascunselea şi alte jocuri copilăreşti.

În rînd cu mine, ai crescut şi tu, oraşul meu natal. Ai înălţat blocuri, mii de apartamente... Ai deschis noi mine, mărindu-ţi uimitor bazinul tău carbonifer, spre folosul întregii ţări. Mă uit bine să te văd: tot tu eşti acela de demult? Cînd îmi povesteau părinţii că nu erai decît un orăşel plin de maidane şi maghernițe sărăcăcioase în care îşi duceau traiul lor greu muncitorii mineri şi doar ici, colo, vedeai cîte-o casă arătoasă unde se lăfăiau cei ce trăiau de pe munca altora, parcă aş auzi o poveste de necrezut şi mult prea tristă. Cum?! În locul acestor blocuri zvelte, luminoase, ale oamenilor muncii nu erau în trecut decît imaginile crunte ale sărăciei, ale suferinţei?

Mă uit bine să te văd. Şi cu mîndrie să mi te întipăresc în minte. Ce repede au crescut aceste gigantice flori de piatră! Da, ele au crescut în văzul meu, în văzul tuturor prietenilor mei şi, bineînţeles, în văzul celor ce le-au construit, muncitorii, părinţii noştri.

Dar şcoala? A, da! Uitasem să vă povestesc cîte ceva despre ea.

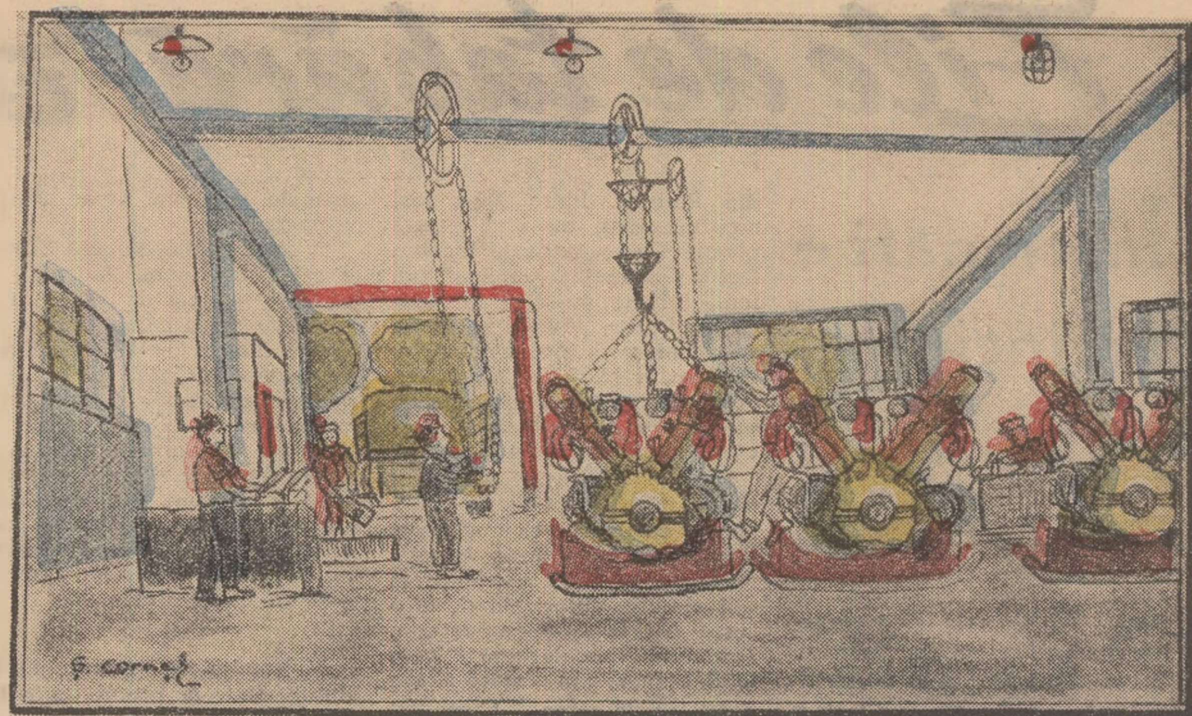
Împlinisem 7 ani. Ardeam de nerăbdare. Ştiam că la toamnă va trebui să intru şi eu în casa aceea mare, din care vedeam ieşind şi intrînd zilnic, sute de copii, mari şi mici, cu cravate roşii la gît.

Ardeam de nerăbdare să mîngîi şi eu cravata roşie despre care îmi spusese mama că este o părticică din roşul steag al clasei muncitoare.

Aşadar, veni şi prima zi de şcoală: am păşit în clădirea ei sfios, emoţionat. Ajungînd în clasa a III-a, toamna, cînd m-am întors din tabără, o surpriză plăcută ne aştepta. Şcoala se înnoise: era de două ori mai mare şi nenumărate clase noi rîdeau cu geamurile lor luminate.

Şi iată-mă în clasa a VI-a. Din cele învăţate pînă acum ştiu multe: ştiu ce înseamnă cravata roşie ce îmi flutură voioasă la gît, ştiu din grija cui am ajuns noi copiii unei ţări libere să trăim într-o fericire deplină: din grija părintelui drag, partidul, căruia îi datorăm această viaţă din ce în ce mai luminoasă.

CUCU EUGEN
cl. a VI-a
Nalaţi, raionul Haţeg,
reg. Hunedoara

„TREI MOTOARE PESTE PLAN ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST" desen de ŞELARU C. CORNEL, clasa a VI-a, Şcoala de 8 ani Ederile, raionul Cîmpina, regiunea Ploieşti.

Bucurie

Frunză verde floare-albastră,
Mare-i bucuria noastră,
Cînd ne vin tractoarele
Să are ogoarele,
Să muncim cu drag şi spor,
Să facem traiul uşor.

Mulţumim din suflet mult
Că partidul a făcut
O viaţă fericită,
De toată lumea dorită.
Şi iar verde arnăut
Nu mai e ca în trecut,
Cînd munceai din zori în seară,
Pentru o viaţă amară.

Azi muncim în libertate
Şi avem drepturi la toate;
Azi muncim cu mare-avînt
Şi-avem traiul fericit.
Azi cîntăm, ne-nveselim,
Partidului mulţumim.

TOAXEN VASILE
cl. a VII-a
Şcoala de 8 ani
nr. 3, Tîrgu-Jiu

Partid

Partidul meu, iubit părinte,
Tu ne-ndrumezi mereu-nainte
Spre viitorul cel visat,
Spre comunismu-naripat.

Uzine noi s-au înălţat
Şi blocuri mari — sub roşu steag,
Iar noi cu-acelaşi gînd curat
Îţi mulţumim părinte drag.

Iar astăzi, cînd surîd în soare
Copii privind spre răsărit,
De unde nave călătoare
Pereche-n Cosmos au ţîşnit,

În inimi cresc speranţe noi
Că spre ostroavele stelare,
Ne vom alătura şi noi
Prin cerul cel fără hotare.

BADEA ALEXANDRA
Cercul literar
al Casei pionierilor
din Tîrgu-Jiu,
regiunea Oltenia

23 August

Mi-e sufletul de tine plin,
Lumină nouă august 23.
Spre tine-au tins luptînd
părinţii mei
Şi mi te-au dăruit, Eliberare,
În pas cu ostaşii marelui
Lenin!

Azi patria mea n-are
Prinse de glezne
Urme de bezne,
Urme de fiare.
Doar amintirea lor mai doare.

...Amintiri cu muguri de caişi,
Care nu s-au mai deschis în
floare
Şi rotiri de porumbei ucişi...

Aripi albe azi în largul zării
Poartă firul visurilor mele,
Poartă rodul colectivizării
Şi pădurea tînără de schele.

Din Doiceşti, Ovidiu şi Bicaz,
Ţara mea ridică şi închină,
Cupe argintate de lumină,
Pentru strălucirea ei de azi.

Şi înalţă steaguri purpurii
Pentru ziua ta, Eliberare,
Şi-mîndria plaiului în soare —
Pionierii ţării mii şi mii.

Mi-e cîntecul de tine plin,
Lumină nouă august 23.
Spre tine-au tins luptînd
părinţii mei
Şi mi te-au dăruit, Eliberare,
În pas cu-ostaşii marelui Lenin.

ANISIA BALADA
Şcoala medie nr. 31,
Bucureşti

Sub stejarul din vale

Şi cei mai bătrîni locuitori ai satului tot aşa l-au apucat: mare, umbros, cu coroana uriaşă întinsă maiestuos parcă peste întreaga vale. Şi cine ar mai putea spune cîte istorioare nu-s legate de viaţa stejarului uriaş?!

Despre una din ele, copii, vreau să vă povestesc eu astăzi.

. . . .

În Ardeal, în acel august de foc '44, se duceau lupte grele pentru fiecare palmă de loc. Fasciştii părăseau cu greu ţara bogată pe care o subjugaseră şi voiau să-i răpească totul: şi bogăţiile fără număr, şi fiii.

Lupte mari se dădeau şi în preajma uriaşului stejar. Iar stejarul nimerise în zona nimănuia. În faţă — linia fasciştilor, în spate — linia trupelor sovietice şi romîneşti.

Unitatea romînească avea de apărat un sector ce începea de la stejar în jos, unitatea sovietică — de asemenea un sector: de la stejar în sus. Şi se nimerise ca între ultimul ostaş sovietic din flancul stîng şi ultimul ostaş romîn din flancul drept să nu se afle decît cîţiva metri de cîmpie. Pe romîn îl chema Tudor. Tudor Vlase, un flăcău de prin părţile Alexandriei. Iar pe ostaşul cu păr bălai şi cu steluţa roşie la chipiu, îl chema Andrian Lukianov şi venise, luptînd cu arma în mînă, tocmai din stepa întinsă a Donului.

Cum arătau la chip — nu se zăriseră vreodată. Şi iată că într-o zi le fu dat să se întîlnească.

Înarmaţi cu grenade antitanc, amîndoi primiră ordin să părăsească tranşeea şi să iasă înaintea unor matahale uriaşe, cu crucea încîrligată pe blindaj. Işi aleseră drept pîndă stejarul. Se tîrîră lîngă trunchiu-i puternic şi gros. Aci, la adăpost, se priviră în tăcere şi-şi surîseră. Apoi în grabă, încordaţi, începură a urmări tancurile fasciste ce coborau spre stejar.

Lukianov, arătîndu-şi într-un zîmbet încurajator dinţii albi, mărunţei, spuse:

*— Tî — pervîi, a ia — vtaroi! Iasno? *)*

Ochiră îndelung, aruncară grenadele în acelaşi timp, şi pe dată matahalele de oţel se răsuciră pe-o parte şi încremeniră în cîte o coloană maiestuoasă de foc. Dar bucuria izbînzii n-avu timp să le înflorească celor doi pe chipuri — al treilea tanc, abia apărut de după coama dealului, cobora vertiginos spre stejar.

Se priviră repede şi înţeleseră — nu mai aveau decît grenade obişnuite, de mînă. În acest timp, tancul ajunse sub stejar, se opri şi îndreptîndu-şi turela spre linia romîno-sovietică începu să tragă din tun şi din mitraliere. Fasciştilor le era frică să înainteze şi acum se foloseau de tanc ca de o simplă cazemată înaintată adînc spre liniile noastre. Adăpostiţi de stejar, nemţii deschiseră capacul şi un ofiţer spelb, cu ochelari scoase mai întîi precaut capul, apoi începu să orienteze tirul fără teamă.

Lukianov îi făcu semn lui Vlase să-l ajute să se caţere pe stejar. Odată sus, ceru grenadele şi ascuns de frunzişul verde, uşor ca o pisică, numai în ciorapi, pluti o vreme pe creanga groasă deasupra tancului fascist pînă ce ajunse lîngă turelă. Se lipi una cu creanga pe care sta şi cu o mînă, zvîrli prima grenadă în turela deschisă. O explozie uriaşă cufundă pentru o clipă stejarul într-o mare de flăcări şi fum. Apoi cînd totul se linişti, zărindu-se numai rămăşiţele tancului arzînd, Vlase îl văzu pe Lukianov la cîţiva paşi, prăbuşit în iarbă. Se tîrî într-acolo, să-şi ia prietenul, dar un glonţ îl izbi de cum părăsi trunchiul ce-l adăpostise. Rănit de moarte, Vlase ajunse totuşi la tovarăşul cu care luptase alături mai multe zile.

Cînd fasciştii fură alungaţi, sub stejarul cel mare, care străjuie valea, sovietic şi romîn — tovarăşi de arme — îşi împărţiră mormîntul sărac de front.

EMIL EMANOIL

*) Tu — primul, iar eu — al doilea! Clar?

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii